

שפטים ושטרדים תתנו לך בכל  
שעדיך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפתי אתי העם  
ט משפט-צדק: לא-תטע משמפט לא תכיד פנים ולא-תקור  
כ שחר ביה השחד יעור עני חכמים ייסוף דברי צדיקים: צדיק  
צדיק תרדף למון תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהין  
כא נתן לך: לא-תטע לך אשרה כל-ען אצט  
כב מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא-תקורם לך מזבח  
אשר שנא יהוה אלהיך:

'in der neuen Siedlung leben. 3

מטען את העם לכף אדק. אמר רבי יהודה ברבי שלום, שיהיו מתי  
ומלמדין עלייהם זכיות לפניו מקדוש ברוך הוא. מפני אתה למד. מגדען  
בן יואש, שבימיו היו ישראל בצרה, והיה מקדוש ברוך הוא מבקש  
אדם שילמד עליהם זכיות ולא היה מוצא, שהיה הדור הראשון במצוור  
ובמעשים. כיון שנמצא זכות בגדיון, שלמד עליהם זכיות, מיד נגלה  
עליו הפלאה, שנאמר, ניבא אליו מלך ה, וניאמר לו, לך בכחך זו  
(שופטים ו, י), בלח זכות ש לפתקת על בני הני, ושפטו את העם משפט  
אדיק, שיהיו מלמדין זכות על הדור.

Entire world through error

וְהַשְׁלִשִׁית יָנַתְרֵבֶה, שָׁאֵין מִתְיַשְׁבֵין בָּאָרֶץ אֶלָּא בְּגַעֲדָה שְׁלִישִׁית.  
גַּעֲדָה רַאשׁוֹנָה, וּגְאַלְתָּמָדִים. גַּעֲדָה שְׁנִינָה, וּגְאַלְתָּמָדָה עֲזֹרָה. בְּשְׁלִשִׁית,  
אֵין כָּה הַפְּסָק.

ג. נס עיר יהודית.

רץ עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו אמר רבוי יורא אמר רבוי רטיה  
בר אבא דוד שבן דוד בא קטיגוריא בתלמידי הכתים כי אמריתה קמיה  
דشمואל אמר צירוף אחר צירוף שנאמר ועוז בה עשיריה ושבה והיתה  
לבער תנין רב יוסף בזוי ובזוי דבוזי

July 8, 1961

קייח מסתה נטולו. כהՃמץ גיט למקוס טין יוכין וגורט  
 וחמה מקדרת טליין טומדיין מס ליטע גלן וכימי הלא עומדיין מון  
 גלן וווטציין דחמה כדי שלן וככלו להתרעם טל יטינה ערץ טראל  
 כי לרן עכידך חת חניכא ווות עפרה יהוננו : קמיגויה . הרגדיין  
 מסטיעיס ומילדייס חונב יעדמְרָם,  
 מליאס : לירוף אהר לירוף . נזירויו  
 על נזירות : ושוד זה טעריה  
 כהՃמץ האחלקיס ימי חטדיין ולן  
 טער כי לאס גנטערית חד פון חצזע  
 וסיפה לבער : בוזו וכווזו דכווזו  
 זוללייס להר זוללייס :

لـ، نـ، وـ، رـ، سـ". g

נו מדברים על דבר נשמת התchiaה הלאומית שלנו, על דבר שורש החיות של שאיפת בנין הארץ, ארצנו הקדושה, בידי העם ההולך והי, שהוא תחיתת הקודש. אוצר החיים של הקודש, בכל לב בישראל הוא גנו, בכללותה של האומה, כח זה הוא הרודה בכל הליכות ומחותה, עיריגתה למחצבתה, לתחיתה, לארצה, רק בתוכנות הקודש המויחד לאופיה היא קימת; והואIFI של התכוונה אשר לתחית חול איננו כי אפרודדור של הטركליין, הצעדים הראשונים שהילד מתחילה ללקת. ניזות: ↗  
זיה →  
מו →  
ן:

החול עם כל תפארתו המפורסמת לא חמלא הנפש ממנה. ואין הערד שלה נשלם. ב"א כשיופיע א/or הקודש העליזן עלייה. כל העז של החיים ימצא את בטיסו האמץ. רק ע"י א/or הקודש שיתפלש בחים הלאיים וכל מעבديם. ולשם כך אנחנו צריכים לענד את ההגדרה הבורורה, מהו תcn הקדש. ומהו תcn החול. ותנו אחד מיסודי מטבחות, הלאומית שלגנו, שהוננו גרמן.

התהיה השלמה חדשה לנו לעיני כל חי: הארחה מלאה הוד והדרת קודש בתפלה, בתרזה, בדרכי המוסר, ובהקשבת האמונה, בכל הקפה הרעוני והמעשי בחיה היחיד ובחיי הציבור. התהיה תחדור נלבבות שהן נתונות למשא נפש רוחנן כולם, לתקות קדושות שמיימות, אשר מותך מרחקם מהעולם ויושביו אינם מחזגים עם החיים הרגילים, מפני שהוא מוכרתת להיות תהיה שלמה.

את אוד הרים של תנועת התהיה הלאומית שלנו ברושם המלא שלה. זאת הייתה מגלתנו.

פָּרָמִים פְּרִים כַּי-תֵּצֵא לְמַלחֲמָה עַ

אִבְרָהָם וַיַּעֲשֵׂה סֹס וַיִּכְבֶּן עִם רַב מִפְנֵי לֹא תִּדְרֹא מֵהֶם כִּי יְהוָה  
בְּאַלְמָנָה עָפָךְ הַמְּעוֹלָךְ מְאָרֶץ מִצְרָיִם: וְהִיא כְּקַרְבָּנָס אֶל-  
הַמְּלָחָמָה וְגַנְשֵׁת הַכֹּהֵן וְרַבֵּר אֶל-הָעָם: וְאָמַר אֶל-הָשָׁמֶן  
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרְבָּנִים הַיּוֹם לִמְלָחָמָה עַל-אַיִבָּיכֶם אֶל-יְהוָה  
לִבְכָּבָס אֶל-תִּירָא וְאֶל-תִּחְפּוֹן וְאֶל-תַּעֲרֹצָו מִפְנֵיהם: כִּי יְהוָה  
אֶל-הָיָם הַהֲלָךְ עִמָּכֶם לְהַלְחָם לְכֶם עַס-אַיִבָּיכֶם לְהַושְׁבָּת  
הַאֲתָּכֶם: וְדַבְּרוּ הַשְׁטָרִים אֶל-הָעָם לְאָמַר מִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה  
בֵּית-חֶדֶשׁ וְלֹא חָנַכוּ יְלִדָּה וַיֵּשֶׁב לְבִתְתוֹ פָזִים מִתְּבָנָה  
וְאִישׁ אַחֲרֵי חָנְכָנוֹ: וּמִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר נִטְעָה פֶּרֶס וְלֹא חָלַלְוָה יְלִדָּה  
וַיֵּשֶׁב לְבִתְתוֹ פָזִים מִתְּבָנָה וְאִישׁ אַחֲרֵי יְחִילָנוֹ: וּמִי-  
הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ אֲשֶׁר וְלֹא לִקְחָה יְלִדָּה וַיֵּשֶׁב לְבִתְתוֹ פָזִים מִתְּבָנָה  
בִּמְלָחָמָה וְאִישׁ אַחֲרֵי יְקָנָה: וַיָּסֹפוּ הַשְׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל-הָעָם  
וְאָמְרוּ מִי-הָאִישׁ הַיּוֹרֵד וְרַד הַלְּבָב יְלִדָּה וַיֵּשֶׁב לְבִתְתוֹ וְלֹא יִמְלַכֵּ  
עַת-לְבָב אָחִיו כְּלָבָבָו: וְהִיא בְּכָלְתַּת הַשְׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל-הָעָם  
וּפְקַדְוּ שָׁרֵי צְבָאות בֶּרֶאשׁ הָעָם:

רמי' כתיב °בצדק תשפט עמידך וכחיב"י  
צדק צדק תרדף הא כיצד כאן בדין מרווחה"  
כאן בדין שאין מרווחה רב אש' אמר מהניחין  
בדשנין קרא' אחד לדין וא' לפשרה כדתניתא  
צדק צדק תרדף אחד לדין ואחד לפשרה כיצד  
\*ישתי ספינות עוברות בנهر ופגעו זה כזה אם  
עוברות שתיהן שתיהן טובעות בוה אחר זה  
שתיהן עוברות יוכן שני גמלים שהיו עליהם  
במעלות בית חורון ופגעו זה כזה אם עלו  
שניהם שניהם נופלים בוה אחר זה שנייהן עליין  
הא כיצד טעונה ושאיתנה טעונה תידחה  
שאיתנה טעונה מפני טעונה קרובה ושאיתנה  
קרובה תידחה קרובה מפני שאינה קרובה  
היו שתיהן קרובות שתיהן הרזקות הטל  
פשרה בינהן ומעלות שבר זו לו ת"ד י"צדק  
צדק תרדף הלך אחר ב"ד יפה אחר רבי  
אליעזר ללוד אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור

• אחר רבי לבייח \*שערים אחר חכמים לרשכת הגות:  
בְּהָם מִכֶּחֶת הַמְּעֵשָׂה וְאֹמְרוֹ וּרְחַמְּךָ הָעִיר בָּזָה  
שָׁכֵל וּמִן שֶׁהָאָדָם הוּא בָּגָדָר טָבָע אֲכֹזָרִי כָּמוֹ  
כָּן יִתְהַנֵּג ה' עַמּוֹ שָׁאיָן ה' מְרֻחָם אֶלָּא לְרַחֲמוֹ:

$\text{f}_1 = 1122 \text{ cm}^{-1}$  " 10

כִּי בְשֵׁמוֹאָלֶ-אָטוֹ, דָּ: "וַיִּשְׁמַע שָׂאוֹל אֶת הָעָם וַיִּפְקַדֵּם בְּטַלְאִים וּמַאֲתִים אֱלֹף רְגֵלִי וּעֶשֶׂרֶת אֲלֹפִים אִישׁ יְהוּדָה". וַיָּבֹסּוּף כַּתּוֹב (יטם פָּסּוֹק ט) : "וַיִּחְמֹל שָׂאוֹל וְהָעָם וּכוֹ" וּנְרָאָה כִּי אָרְךָ הָעָם" <sup>3</sup> חָמֵל, אָבֵל מִסְפַּר אֲנָשֵׁי יְהוּדָה הַחֲרִימָוּם בְּלֹא חָמֵלָה" <sup>4</sup>. וְלֹכְןִי כַּיוֹן שֶׁלֹּא חָטָאוּ בְעַמְלָק זָכָה בְּמִלְכּוֹת, וְנָכְנוּן. וּזְהַ שָּׁאָמֵר, מִשּׁוּם שְׁ"יַדְךָ בְּעוֹרֶף אֹוִיבֵיךְ" — שֶׁלֹּא תָחִמְלֹל עַל עַמְלָק — לְכֹן "יִשְׁחַחוּ לְךָ וּכוֹ" <sup>5</sup>. וּזְהַ שְׁתֵּי מִצּוֹות — להכָּרִית זָרָעוֹ שֶׁל עַמְלָק, וְלַהֲקִים לָהֶם מָלוֹן

יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ לִאֵת לִמְדָר לְעַשׂוֹת כְּתוּבַת הָגּוּם הַחֲכָמָה  
לְאִימְצָא בְּקֶבֶר מִעְבֵּיד בְּנוֹזְבָּחוֹ בְּאַשׁ קְסָם קְסָםִים מְעוּנָנִים  
וּמְנַחָּשׁ וּמְכָשָׁף: וּחֶבֶר חֶבֶר וּשְׁאֵל אֹוב וַיַּדְעַנִּי וַיַּדְשֵׁ אֶל-  
הַמִּתְּחִים: כִּי-תַּעֲבֹת יְהוָה כָּל-עַשָּׂה אֱלֹהָה וּבְגַלְלָה הַתּוֹעֲבָה  
הָאֱלֹהָה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִוָּרִישׁ אֶתְּנָם מִפְנֵיךְ: תְּמִימָה תַּהֲיוּ שְׁעִיר  
יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: כִּי הָגּוּם הָאֱלֹהָה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אֶתְּנָם אֶל-  
מְעֻנְנִים וְאֶל-קְסָםִים יִשְׁמַעְיוּ וְאַתָּה לֹא כִּן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ  
נְבִיא מִקְרָבֵךְ מִאַחֲרֵיךְ כִּמְנִי יִקְרֵב לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶל-יְהֹוָה תִּשְׁמַעְתָּ